

שר שלום יא ע"א

26 March 2015 19:55

כונות שר שלום זמניות יא

יכין מטבע הברכה במוצאי שבת יאמר :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך
העולם בורא מאורי האש :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך
העולם המבדיל בין קודש לחול ובין
אור לחשך ובין ישראל לעמים ובין יום
השביעי לששת ימי המעשה בין קדושת
שבת לקדושת יו"ט הבדלת ואת יום
השביעי מששת ימי המעשה הקדשת
והבדלת והקדשת את עמך ישראל
בקדושתך. ברוך אתה יהוה אלהינו
המבדיל בין קודש לקודש :

יכין כונת מטבע הברכה כמיש בסידורים

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
שהחיינו יכין מה לשכחיינו סיינו חנסי"ם דלימא

הנכנסים

כונות שר שלום זמניות

סכנסים בז"א וצבס די אהיס פעוליס כמספר חיינו

אהיה אהיה אהיה אהיה

ח"ח נו"ס יסוד מלכות

וקיימנו גי רי"ו שסס סמוחי דז"א

והגיענו יכוין שהגיע גימי גי הויות עם י"ב אוחיות דהיינו

סג"ע גימי גי הויות ומספר סיו"ד וכללותו וכללות סג"ע סס י"ב

יהוה יהוה יהוה עוד יכוין צג' נו נו נו לשסחיינו וקימנו

וסגיענו פעוליס צגימי גי כוחות דעס"מ שצנסיי לחצא מלובשים

צג' כוחות דקס"א קס"א קמ"ג דנכ"י דאימא ומשס ליסוד דנוקי

שסחיינו גי צי כ"ח וסגיענו גי צי כ"ח וקימנו גי צי כ"ח

כ"ח דע"צ כ"ח דמ"ס כ"ח דס"ג

יוד ויו דלת הי יוד יוד ואו דלת הא אלף יוד ויו דלת הי יוד

יו יוד ויו הי יוד ואו אקף ואו הא אלף ואו אלף ואו הי יוד

כ"ח דקס"א כ"ח דקמ"ג כ"ח דקס"א

אלף למד פא הי יוד אקף למד פא הא אלף אלף למד פא הי יוד

יוד ויו דלת הי יוד יוד ואו דלת הא אלף יוד ויו דלת הי יוד

נלח יסוד סוד

לזמן וסכנסים בז"א הוזה סיינו לחג"ח שלו ומשס לנוקי

וכשישחסיכוין לסמשיך חלקי סחסדים דלחא דרך גרון ז"א לאו"ס דיעקב

ורחל וסלק סגבורות דלחא יולחיס דרך ספס דז"א לאו"מ דיעקב ורחל:

ורחין

כונות

שר שלום

זמניות

מקסי מ דקטי א דתבונה

חח"ן צעלס

דה"י לחו"ג

סלרס

בג"ס

אהיה

אהיה

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

אֶהְיֶה

אֶהְיֶה

אֶהְיֶה

אֶהְיֶה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

אהיה

או הו יו הו או הו יו הו

אהיה

יהוה

יו הו וו הו יו הו וו הו

יהוה

מקסי לי דקטי א דתבונה

חח"ן

דה"י לחו"ג

בג"ס

אהיה

אהיה

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

אֶהְיֶה

אֶהְיֶה

אֶהְיֶה

אֶהְיֶה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

אהיה

או הו יו הו או הו יו הו

אהיה

יהוה

יו הו וו הו יו הו וו הו

יהוה

טוחין

כונות שר שלום זמניות יח

רחצה

יכוין להמשיך ינד הי דסיג וברדתה מכה יוד פעמים בהיי
הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי
ומתפשט מספר רחצה ובי אותיות יח נשארים בכינה דזיא ויכוין
לרחוץ כלי אמצעי דנופא דזיא

מוציא יכוין מסבע הברכה של הנהנין כסייט בסידור

ברוך אתה יהוה יהוה אלהינו מלך
העולם המוציא לחם מן הארץ

מצה דאודיחא יכוין לקיים סיע בערב תאכלו מצות

על ידי אמירת הברכות והאכילה נכנס שלשה קוין דקטיב וגדיב
דאבא עילאה א) יכוין להמשיך חתין בניה דתי דביס נהיי וחגית
דהים הכוללים דאבא עיי עם חתין בניה דתי דמוחין פנימים דצ
וסקפים

א) סרב מסריש דווין סייז כחב וז"ל נלפי"ד שדי"ס שצריך לכוין
במתבע סצרכה של אכילת מאכ שסיא צרכה סמלוח עד מלך
סעולם נסיי וחגית קטיב דאבא וצמלך סעולם לסעלות סרפי"ח
דגריב וגס דקטי"ח וצחטלוס סצרכה ימטיך לי"מ דאבייע דגריב

שר שלום כה ע"ב - צפון

19:58 26 March 2015

זמניות

שר שלום

כונות

יכין מטבע הברכה

ברוך אתה יהוה אלהינו
אלהינו מלך
העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו
על אכילת מרור

אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי גֵ' ח"ס למחק כסס דיני לאס
אלף דלת נון יוד סמילוי גי' רו"ת סיא לאס

כורך: דרבנן יכין ככל הנני במצה, בזין דיעקב ורחל דיעקב ורחל

שלחן עורך: יכין כונת האכילה ושתיה כמיש בסידור

צפון: יקח חלק הוי שהצניע לאסיקומן ויאכל סמנה כזית
בהסיבה אחר כך ישול ידיו טים אחרונים בכונה הנני
בסידור עוד יכין לרחוץ כלי חיצון דגוסא דזיא

ברך: ימזוג כוס ג' ויברך עליו בהמ"ז בכונותיה כמיש בסידורים

כוס ג' וד' דרבנן ובהמ"ז דאוריתא

כוס

שר שלום יב ע"א - כרפס

20:00 26 March 2015

כונות

שר שלום

זמניות יב

ורחץ

יבין להמשיך יה דעיב דגדלות ב' דאימא שבחכמה דזיא לרחוץ
כלי פנימי דגוסא דזיא ונרדתה מכה ינד פעמים בך"י ומתפשט
מספר רח"ץ ושורש ב' אותיות י"ה נשארים בחכמה

הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי

כרפס

עיי אמירת הברכות ואכילה נכנס קו ימין דקט' א' בעצם ושאר הקוים
נכנסים הארתם עתה בלבד דהיינו שיבין להמשיך חחין בניה דתי
דחביד וחגיית ונהיי דכיס דנהיי וחגיית דהיפ דתבונה עם חחין בניה
דתי דמוחין פנימים דצ' ומקיסים דל"מ דב' צלמי ניד דגרנחיי דבין
דמיה ובין דבין עם מוחין דחביד דקט' א' דתבונה שהם ב' שמות
אלהים דיודין בקו ימין ובי שמות אלהים דההין בקו שמאל ובי שמות
אלהים דאלסין בציור ין"י בקו החסדים ובי שמות אלהים דאלסין
בציור ינד בקו שמאל דגבורות ובאכילת הכרפס יבין שכרפס הוא
סוד קט' א' דאימא הנכנס בחכמת זיא ומפני שבחכמה דקט' א' יש
אלהים דיודין שמספרו ש' ובויא יש וק כל א' כלול מעשר שמספרו
ס' כמס' מילוי השיין דפיכך לוקהים כרפס שמספרו ש"י"ן מלאה

יבין כונת ברכת הנהנין ויפטור גם המרור

ברוך אתה יהוה יהוה אלהינו מלך העולם

בורא (חיי) פרי (כיי) האדמה (מלכות)

חחין

ולכן אומר הבן איש
חי שכל השנה לא
יאכל כרפס כדי
שלא תהיה לו
קטנות כל השנה

כונות

שר שלום

זמניות

מקסי בן דקטי א דתבונה

חח"ן בעלם

דפ"י לחו"ג

סארכס

בג"ס

אהיה

אהיה אהיה

אהיה

יהוה

יהוה יהוה

יהוה

אהיה

אהיה אהיה

אהיה

יהוה

יהוה יהוה

יהוה

אהיה

אנ הו יו הו אנ הו יו הו

אהיה

יהוה

יו הו וו הו יו הו וו הו

יהוה

מקסי לי דקטי א דתבונה

חח"ן

דפ"י לחו"ג

בג"ס

אהיה

אהיה אהיה

אהיה

יהוה

יהוה יהוה

יהוה

אהיה

אהיה אהיה

אהיה

יהוה

יהוה יהוה

יהוה

אהיה

אנ הו יו הו אנ הו יו הו

אהיה

יהוה

יו הו וו הו יו הו וו הו

יהוה

מוחין

זמניות יג

שר שלום

כונות

מז' פנימי' דצ' דקט' א' דהבונה

זמניות	כארכ	דתי' דחוי"ג	חח"ן עלמות
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

אלף למד הי יוד מם אלף למד הה יוד מם

אלף למד הי יוד מם אלף למד הה יוד מם

אלף למד הא יוד מם אלף למד הא יוד מם

אלף למד הא יוד מם אלף למד הא יוד מם

לחח"ן בגי' דת"י דחביד ודחגית ונהי' דבי' פדצופי נהי' ודחגית דבינה דז"א
ולחמישיך הנפשות ומספר ודמות ומלכיות דצלמים הנז' לחח"ן בג"ה

דתי' דחגית ונהי' דבינה דיעקב ורחל

וכשיאכל יכוין להמשיך חלק החסדים דלאה דרך גרון ז"א לאו"פ
וחלק הגבורות לאו"ם דיעקב ורחל

יהי

(ד)

זמניות

שר שלום

כונות

הא לחמא עניא
"די" אכלו..

יחין יישוב המצה הבי' דבניה שהיא בסוד ה בצורת **די**
 ויחבר חלק הר' שהיא הנוק' עם המצה הא' שהיא חכמה
 הנק' יוד ויהיו בצירוף **די** ה' בחכמה יסד ארץ וחלק הר' יניח לאפיקוטן
 יכוין לקיים מ"ע וסגדת לבנך

מגיד מגיד דאוריתא וכוס ב' דרבנן

עיי לקחת הכוס ואמרת הברכות וההגדה נכנס קו שמאל דאימא
 ותחילה יכוין שכבר היה בכח קדושת היום קו שמאל דחב"ד
 וחגית ונהי' דג"ס כח"ב דה"פ דיישמית עם בניה דמוחין פנימים דצ"י
 ומקיסים דל"מ דג' צלמי נהי' דנרנחיי דנשמה דמיה ובין דבין

בניה דמקיס' ל' דנדי' א'

בניה דמקיס' מ' דגדי' א' דיישפית

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

בניה

סידור השולחן כשחל פסח בשבת

כוונות זמניות דף ב' ע"א: ... וכשחל פסח בשבת יניח י"ב מצות דכל שבת ובכללם הג' שמורות ויהיו מן הד' אמצעים, וכשיחתוך המצה לבי **ביחץ** ישים אחרת **שלמה במקומה** וכשירצה לברך המוציא יקח הב' מצות אמצעים העליונים האחת כנגד היו"ד בימין ושכנגד הוא"ו בשמאל ויחבר אחוריהם ביתה ופניהם חוצה וביניהם הפרוסה ובלקיחתם ובברכתם יהיו ע"ג התחתונות, שהם ב' ההין להשפיע עליהם. ע"כ. ע"ש.

הנה הרב לא גילה איך הרמז של **חב"ד באמצעיות**, ואחר הפריסה היכן יניח אותה אם ישים שלמה אחרת כנגדה, ועוד **מה בעניין הקערה**.

לשון חכמים דף קכ"א ע"א: ... לפי מה שכתב הרש"ש שצריך להניח י"ב ככרות לא סגי לסדרם ולהניחם על השולחן בשעת קידוש בלבד אלא **צריך שיהיו מונחים ומסודרים עד שעת ברכת המוציא ואכילת מצה**, כדי שיעשה ברכת המוציא על שתי העליונות שבארבעה האמצעים.

גם נראה דאין צריך להיות כל הי"ב ככרות מאלו המצות שאפואם בערב פסח לשם מצת מצוה שאוכלים מהם החיוב בליל פסח. אלא רק שלשה מהם יהיו מן המצות שנאפו לשם מצת מצוה. ויניחם שתיים המה שתיים דימין של האמצעיים, ואחת תהיה עליונה בשתיים דשמאל של האמצעיים.

וכאשר עושה יחץ לוקח מצה התחתונה שבשתיים דימין ומצניע חלק הגדול לאפיקומן וחלק הקטן מניחו בקערה שיש שלשה מצות וזרוע וביצה וכו', ולוקח מצה אחת שלימה מן שלשה מצות אלו שבקערה ומניחו במקום הפרוסה תחת מצה העליונה שבאמצעיים, כדי שיהיו שתיים עליונים בימין האמצעיים וזו הפרוסה יניחה בקערה במקום אותה השלימה שנטלה מן הקערה.

ונמצא בכל קריאת ההגדה עד שעת האכילה מצה מונח על השולחן י"ב ככרות, וגם בקערה מסודר בתוכה מצות וזרוע וביצה וכו' כרשום בספרי ההגדה, וכל זה הוא כשחל פסח בשבת כדי שיברך המוציא על שתיים העליונות האמצעיים אשר בי"ב ככרות.

הנה כאן לפי הרב בן איש חי. ראשית שיהיו על השולחן מהקידוש ועד ברכת המוציא ואכילת מצה. וצריך להבין **כשלוקח מהקערה את השלמה** להניחה תחת העליונה בצד ימין במקום המצה שנפרסה, צריך לקחת את **המצה האמצעית**. וכן כשישים הפרוסה בקערה ישים אותה **באמצע**.

ולפי זה לעולם הסדר החב"ד נשאר על השולחן שתי הימניות שבאמצע. העליונה, **חכמה**. התחתונה, **בינה**. והעליונה משמאל, **דעת**. וכן בקערה העליונה **חכמה**. ואמצעית, **בינה**. והתחתונה, **דעת**. ולכן היות ולקח **התחתונה מצד ימין** שהיא **בינה** ליחץ, יביא במקומה את האמצעית שבקערה, שגם היא **בינה**, וישים הפרוסה שהיא **מן הבינה** באמצע, במקום המצה שהייתה שם שהיא **בינה**.

וכשיברך המוציא יקח שתי העליונות הרומזות ל' ו' כמו כל שבת, וישים באמצען את הפרוסה, ויברך המוציא כשידידו מעל שתי המצות התחתונות שרומזות ל' **ההין** ואחר ברכת המוציא יניח התחתונה ויברך על העליונה והפרוסה על אכילת מצה. והמשך כמו בכל שנה. כזית מהעליונה עבור המוציא וכזית מהפרוסה עבור אכילת מצה.

ברכה מעין שבע כשחל פסח בשבת

דעה והשכל דף צ"ו: ... יש לאומרה בליל פסח שחל להיות בשבת ולא היו מכוונים בה הכוונות שבכל ליל שבת. ע"ש. עיין עוד באורך בספר **וישב הים** לרב הלל, וכן **בדברי שלום** להרב עפ"י **פתח עיניים דף ע"ט ע"ב**. כולם כאחד עונים ואומרים **שיש לאומרה** אך ללא כוונה. וכן לפי הפשט יש לאומרה כך כתב **הרב מרדכי אליהו** זצ"ל בסידורו ע"פ **כה"ח וכן אבודרהם**. אע"פ שמרן פסק לפי אבודרהם שלא לאומרה על פי מה שכתב בסוף דבריו "ועכשיו לא נהגו לאומרה" נגד דעת פשט הש"ס ושלושת עמודי ההוראה רמב"ם רי"ף ורא"ש שלא חילקו וכתבו לאומרה ביום טוב שחל להיות בשבת. וראוי להחזיר עטרה ליושנה וראה באורך בספר **הרב הלל וישב הים**.

פשת השייס ושלושת עמודי הוזהו אהו מביים וליקו האיסט סטארו לקי
שחל להיות בשבת. וראוי להחזיר עטרה ליושנה וראה באורך בספר הרב הלל וישב היס.

זמניות

שר שלום

כונות

ברוך אתה **יהוה אלהינו** יאהדונהי אלהינו
מקך העולם אשר בחר בנו מכל

(ז"א שבירנו מן הקל"י)

עם ורוממנו ה"ס מכל לשון וקדשנו במצותיו

(כסוד חו"ב) ורתתן לנו יהוה אלהינו יאהדונהי (חכמה)

אלהינו כיס באהבה שבתות למנוחה ו מועדים

לשמחה חגים וזמנים רששון [את יום השבת הזה]

את יום חג המצות הזה (שכ"א כניסת מוח חכמה

בז"א ולכן כ"א יו"ט) את יום טוב מקרא קודש

הזה זמן חירותינו (כניסת עוה"ז דלכ"א מזדווג עם

אי"ת) באהבה מקרא קודש זכר ליציאת

מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל

העמים (שבתות ו) מועדי קדשך (באהבה

וברצון) בשמחה ובששון הנחלתנו

ברוך אתה **יהוה אלהינו** יאהדונהי מקדש (השבת

ו) ישראל והזמנים :

בירך

כונות שר שלום זמניות יח

רחצה

יכוין להמשיך ינד הי דסיג וברדתה מכה יוד פעמים בהיי
הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי
ומתפשט מספר רחצה ובי אותיות יח נשארים בכינה דזיא ויכוין
לדחוף כלי אמצעי דנופא דזיא

מוציא יכוין מסבע הברכה של הנהנין כסייג בסידור

ברוך אתה יהוה יהוה יאהדונהי אלהינו מלך
העולם המוציא לחם מן הארץ

באכילת מצה
צריך להביא קטב
גדב וקטא (את
שלושתם)

מצה דאודיתא יכוין לקיים סיע בערב תאכלו מצות

באכילה יביא צ'
דצלם דגב

על ידי אמירת הברכות והאכילה נכנס שלשה קוין דקטיב וגדיב
דאבא עילאה (א) יכוין להמשיך חתין בניה דתי דביס נהיי וחגית
דהים הכוללים דאבא עיי עם חתין בניה דתי דמוחין פנימים דצ'
ומקיים

(א) סרב מסריש דווין סייז כחב וז"ל נלפי"ד שרי"ס שצריך לכוין
במטבע סברכה של אכילת מאכ סהיא ברכת סמלוח עד מלך
סעולם נסיי וחגית קטיב דאבא ובמלך סעולם לסעלות סרפי"ח
דגרי"ב וגם דקטי"ח ובחטלוס סברכה ימשיך לי"מ דאבייע דגרי"ב

עד מלך העולם
זה קטנות. ולכן
קטב עד מלך
העולם (כי במלך
העולם זה
גדלות)

כוגות **ישר שלום** זמניות

ומקיים דלמ דב' צלמי ניר דנרנחיי דמיה דמיה ומיה דבין עם
המוחין דקטיב דאבא עיי שהם בי שמות **אבדטם** בקו ימין ובי
שמות

ועיי אפילת המלכ שסיח עשיית המלכ ל' דללס דגדי'ב ואח"כ
יבויין להמשיך קמ"א אשר כבר פעלכ הרפ"ח דיליה במלך העולם
ונכון לכלול בצרכת על אכילת מלכ בחיי דאוריהא ודרצנן המוי דזו"ן
הגדולים ודיעקב ורחל יחד עד מלך העולם קמ"ב שלכס ובחשלוס
הצרכה ל"מ דגד"ב שלכס ובאכילת המלכ ל' דזו"ן הגדולים ועיי
הכורך ל' דיעקב ורחל כי אין לנו ברכה כפ"ע להכורך. וכן
עד"ז בצרכת הקידוש במוחין דאימא כנלע"ד עכ"ל.

ולי אני הצעיר נלע"ד אפשר אש יראה צעיני הי שכל המוחין
הנמשכין במלכ בין דקמ"ב זי דאבא בין דגדי'ב זי הן דקמ"ב א'
יבויין להמשיך עיבור ויניקה של כל אחד ואחד שהם נה"י וחג"ח
דכאו"א מתחילת הצרכה עד מלך העולם כידוע והגדי' דכל אחד
מהג"ל שהוא פרי כח"ב דכאו"א ימשיך הל"מ שלכס בחשלוס הצרכה
וה"י שלכס באכילה כמו שמליכו בעומר שיש לילה אחת בכל
שבוע לקמ"ב זי ולילה לגד' זי וכן לקמ"ב א' וכל אחד יש לו ברכה
מיוחדת שהם נה"י וחג"ח עד מלך העולם והכח"ב בחשלוס הצרכה
וראיה לזה שהרי המוי דיניקה שיש בתחילת הצרכה הם עסמ"ב
קס"א קמ"ג קכ"א וגי' מ"ב דעס"מ והם העולים במלך העולם עם
הרפ"ח דגדי' לאו"א וכו' ולהמשי' ללס דגדי' וכו' לא אכדע"ס וא"ס
ג"ל וכו' ודו"ק כי קלרתי וכן דעת החברים הי"ו ומה שנלע"ד
בתבתי ואם שגיתי אח"ס

ה"י אריהו י' לעג'ימי ס"ט
חיל"ה שלוה

כונות **שר שלום** זמניות **יט**

שמות **אם** גר בקו שמאל ובי שמות **אכדטם** שעולים גיי עם
 הכוי עיה כמספר סיט אותיות דגיס יהוה אלהים במילוי אלפין שעם
 כללות הוי שמות גימי עיה בחסדים זבי שמות **אכדטם** גימי עיד בגבורות

מקיס"י מ' דקט"ב דאבא עילאה

חח"ן	דתי"י דחו"ג	בג"ס
אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה
אֶתְיָה	אֶתְיָה	אֶתְיָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֶתְיָה	אֶתְיָה	אֶתְיָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

מקיס"י

שר שלום ב ע"א - הקדמת הרד"מ

20:35 26 March 2015

כונות שר שלום זמניות ב

דהים הכמה דזין ודיעקב ורחל ולהעלוי המין ממדרגה למדרגה עד דום המעלות כנודע אלא שהם בפרצוי הנז' דפרצוי העליונים ולהמשך המוחין והנרנחיי דמיה ובין ולזווג הרק דאזיא עיי הנק' איי להמשך משם כל הצלם דמוי דקט' וגד' בי עיג ריישא דזיא וגם לזווג חביד זהויק דישסות ולהמשך משם כל הצלם דמוי דקט' וגד' אי כזו הוא בכרכת הקידויש שהיא דאורייתא ובה יכוין לקיים מצות די כוסות דרבנן ואחיב בכל כוס וכוס יכוין להמשך הראוי מאותם המוי העומדים עיג ריישא דזיא חוץ מחלק קט' אי דאינו מתפישט בו עד הכרפס אמנס כבר הוא עומד עיג ריישא דזיא וברכת הכרפס היא ברכת הנהגין ואינו ענין למוחין וכעזהיד בברכת המוציא ומצה היא להעלות מין מבירורי גיד דהים חכמה עיד הנז' ולזווג גיר דאזיא עיי הנק' אבא ויכוין בברכת ובכו האכילה כשאר ימות השנה וכשהל פסח בשבת יניח ייב מצות דכל שבת ובכללם הג' שמורות ויהיו מן הד' אמצעים וכשיחתוך המצה לבי ביחץ ישים אחרת שרמה במקומה וכשירצה לברך המוציא יקח הב' מצות אמצעים העליונים האחת ששכנגד היוד בימין ושכנגד הואזו בשמאל ויחבר אחוריהם ביתה ופניהם חוצה וביניהם הפרוסה ובלקיהתם ובברכתם יהיו עיג התחתונות. שהם בי ההיין להשפיע עליהם:

הקדמה זו כתוב עליה מתורתו של הרב דוד מג"אר זלה"ה.

עיינ תריח דף ע"ב שכתב הקי' זו משם רבו. ועיע בדף ס"א שורה

שורה ט"ו. ובדקיו שורה ו' :

קד"ש חכמה חחין דגרי אי דייססוית כבר היה ולהמשיך חחין דקפי
 ב' וגרי ב' דאי ע"י יכוין שכבר היו מכח קדושת היום ג' קוי
 ימין ככלות חחין דג"פ כחיב דה"פ ישסוית דחיצוי עם מוחין פנימיים
 דצ"י דצלם ומקיסים דלם דכללות חחין דג' צלמי נהי
 דנרנחי דנשמה דמיה ובין דמיה שהם ב' שמות קס"א ובתוכם
 מלובשים שתי שמות ע"ב דמוח חכמה דגרי אי דייססוית ובתוך כולם
 מלובשים האורות שהם נרנחי והם ג' הויות בניקוד פס"ח והם נרנחי
 דחיות דנרנחי דנחי דנרנחי דנשמה בכלים פנימיים דכללות חחין
 דג"פ כחיב דה"פ בינה דמיה ובין דמיה דחיצוי דזוין וכמו כן כבר
 היו חלקי המלכיות והדמות ומס' השמות וחלקי הנפשות דמוחין
 הנרנחי הנז' בכלים הפנימיים דכללות חחין דג"פ כחיב דה"פ בינה
 דחיצוי דמיה ובין דמיה דיעקב ורחל ועתה ע"י לקיחת
 הכוס ובסגולת הדבור של ברכת הק"י יכוין להמשיך ג' קוי ימין דכללות
 חחין דנהי וחגית וכחיב דה"פ אי' עילאה עם המוי פנימיים דצ"י
 ומקיסים דל"מ דהי צלמי נרנחי דהיה דבין דמיה שם אכדסים ב'
 צלמי ניר ושם קס"א ג' צלמי נחי עם מוי דחכמות דקפי ב' שהם
 שם הנז' וגרי ב' שהם שם ע"ב מלובשים בהם ובתוך כללות חחין
 דד' צלמי המוי הנז' מלובשים הנרנחי שהם ג' הויות בניקוד פס"ח
 שהם נרנחי דחיות דנרנחי דנרנחי דחיה דבין דמיה לכלים
 חיצוי אמצעים ופני' דכללות חחין דנהי וחגית וכחיב דה"פ חכמה
 דבין דמיה דחיצוי דזוין ויכוין להמשיך ע"י השתיה חלקי המי והדמות
 ומס' השמות עם חלקי הנפשות דכל כללות הכלים והצלמים והמוי
 והנרנחי

כונות שר שלום זמניות ג

והנרנחיי הנז' לכלים היצוי ואמצעים ופנימיים דכללות חחין דנהיי וחגית וכחיב דהיפ חכמה דבין דמיה דיעקב ורחל, ועוד תוסיף לקחת חלקי החסדים דלאה לאויפ וחלקי הגבוי לאויפ ולעולם סדר הכונה להמשיך כל המוי וההויות דחביר דזיא או דנוק' וגשארים שם הפרקין העליונים ונדחים הביפ לחגית ומשם נדחים הפרקין, התחתו' לנהיי וצריך לכיין כל הכונות אלו במעשה שהוא לקחת הכוס בזיא או באכילה ושתיה בנוק' אלא שהוא באויפ דזין ולחזור ולכוונם כל הכונות הנז' בדיבור אלא שהוא באויפ דזין כי כל מה שיש בפנימי יש במקיף כנודע בדרושי ציצית ובדרושי ק"ש וכוונות קדוש דליל שיק ואין הפרש ביניהם כלל:

כרפס חביר ד' קוי חחין בניה וחויג דדתי דקטי' א' דתבו' אלא שהקו ימין נכנס בעצם וישאר הקיין הארה בלבה, יכוין להמשיך ב' קוי ימין חחין והארת ב' קוי שמאל וקוי אמצ' שהם בגיה וחויג דדתי דביפ נהיי וחגית דהיפ תבו' עם חחין בגיה דתי דבי צלמי ניר דנרנחיי דנשמה דבין דמיה ודבין שהם שמות אלקים דיודין דההין דאלפין בציור ירי וציור יוד עם המוחין דחויב וחויג דקט' א' שהם ב' אלקים כנז' מלובשים בהם עם הנרנחיי שהם יב היות הג' בניקוד פס"ה מלובשים בחחין וג' בניקוד צשיק מלובשים בבגיה וששה בניקוד מתיש מלובשים בחויג דדתי שהם נרנחיי דחיות ונשמות ורוחות דנרנחיי דניר דנרנחיי דנשמה לכלים היצוי ואמצעים דחחין בגיה דתי דפרצוי בינה דבין דמיה ודבין דחויג זין וחלק המלכיות והרמות והמס' דשמות ונפשות דנרנחיי הנז', יכוין להמשיך לחחין בגיה דתי דכלים היצונים ואמצעים דג'פ בינה דבין דמיה ודבין דיעקב ורחל

ורחיל ועוד תוסיף לקהת חלק החס' דלאה לאויפ וחלק הגבורה לאויפ
 ודרך הכונה להמשיך כל המוחין בחביד דזיא או דנוק' ואחיכ נדחים
 הב' פרקין לחגית והפרקין התחתונים לנהיי ויכוין הכל בברכה באויפ
 ושוב יכוין באכ"י באויפ כנו' בקידוש :

מגיד בינה בג"ה דגרי' א' דישפית ובגיה דקט' א' דתבונה כבר
 היו ולהמשיך בגיה דקט' ב' וגרי' ב' דא"י ע"י יכוין שכבר
 היו בזיא ע"י הכרפס ב' קוי ישמאל דכללות בגיה דבינה דפרצו' נהיי
 וחגית דהיפ תבונה ועתה יכוין להמשיך עצמותם עם בגיה דב' צלמי
 נ"ר דנרנחיי דנשמה דבין דבין והם ו' אלקים דההין עם טוח בינה
 דקט' א' דתבונה והוא שם אלקים דההין מלובש בהם עם נרנחיי שהם
 ג' היות בניקוד צשיק שהם נרנחיי שמות דניר דנרנחיי דנשמה בכלים
 חיצו' ואמצעים דכללות בגיה דביפ נהיי וחגית דהיפ בינה דבין
 דבין דהיצו' דזו"ן וכמו כן כבר היו חלקי המלכיות והדמות ומס'
 השמות ונפשות דנרנחיי הנז' בכלים פנימיים דכללות בגיה דביפ נהיי
 וחגית דהיפ בינה דבין דבין דהיצו' דיעקב ורחל' אלא שבכרפס נכנסה
 הארתם ועתה נכנסה עצמותם, גם יכוין שכבר היו ע"י קדושת היום
 בגיה דג"פ כחיב דהיפ ישפית דהיצו' עם בגיה דג' צלמי נחיי דנרנחיי
 דנשמה דמ"ה ובין דבין עם ב' שמות קס"א ובתוכם מלובשים הנרנחיי
 שהם ג' היות בניקוד צשיק והם הנרנחיי דנשמות דנרנחיי דנחיי דנרנחיי
 בכלים פנימיים דכללות בגיה דג"פ כחיב דהיפ בינה דמ"ה ובין דבין
 דהיצו' דזו"ן וכמו כן כבר היו חלקי המ"ו והדמות ומס' השמות ונפשות
 דנרנחיי הנז' בכלים פנימיים דכללות בג"ה דג"פ כחיב דהיפ בינה
 דמ"ה ובין דבין דהיצו' יעקב ורחל :

ועתה

כונות **שר שלום** זמניות ד

ועתה עיי לקחת הכוס והיין שבתוכו וה' אצבעות האחרים בו ובכה סגולת הדיבור של ההגדה יכוין להמשיך ה' קוי שמאל בגי' דנהיי וחגי' וכחיב דהייפ אי' עיי ובתוכם מלובשים בגיה דהי צלמי נרנחי דנרנחי דחיה דבין דבין שהם שם א"ם ג"ל בי צלמי ניר ושם קסיא גי צלמי נחיי עם המוי דכינה דקמ' בי וגדי' בי שהם שם אים גי'ל וסיג מלובשים בהם ותוך כל כללות דהי קוי שמאל דהי צלמי הנזי מלובשים הנרנחי שהם גי הויות בניקוד צשיק שהם הנרנחי דנשמות דנרנחי דנרנחי דחיה דבין דבין לכלים היצוי ואמצעים ופנימים דכללות בגיה דנהיי וחגי' וכחיב דהייפ הכמה דבין דבין דחיצוי דזוין ויכוין להמשיך עיי השתיה חלקי המלכות והדמות והמס' דשמות ונפשות דנרנחי הנזי לכלים היצוני ואמצעים ופנימיים דבגיה דנהיי וחגי' וכחיב דהייפ חכמה דבין דבין דחיצוי דיעקב ורחל ועוד תוסיף לקחת חלקי חסדי לאה לאוי'ם והלק הגבו' לאוי'ם וסדר הכונה כמייש בקידוש :

מוציא מצה וכורך יכוין להמשיך ה' קוי יסין ושמאל ואמצע דכללות חחין בגיה דתי דחוג דנהיי וחגי' וכחיב דהייפ אבא עיי עם מו' פנימיים דצי' דצלם ומקיפים דלי' נרנחי דנרנחי דחיה דמיה דמיה ובין והם די שמות אכדש"ם אים גי'ל ומס' אכדש"ם עיד ועיה שהם בי צלמי ניר דחיה ודי שמות ב' דקסיא וקמ"ג וקניא והם ג' צלמי נח"י דחיה עם מו' דחויג וחויב דקמ' בי וגדי' בי שהם שמות הנז' ודי שמות עסמיב מלובשים בהם עם הנרנחי שהם ייב הויות גי בני' פסיח וגי בניקוד צשיק

כונות ישר שלום זמניות

צשי"ק ושישה בנקוד מח"ש מלובשים בחה"ן בג"ה וחוג דדת"י ג' בחסדים וג' בגבורות שהם נרנח"י דחיות ונישמות ורוחות דנרנח"י דנרנח"י דחיה דמ"ה דמ"ה ודב"ן לכלים היצוי ואמצעים ופנימיים דכללות חה"ן בג"ה דת"י דנה"י וחג"ת וכח"ב דה"פ חכמה דמ"ה דמ"ה ודב"ן דחיצוי דזו"ן ויכוין להמשיך ע"י האכילה חלקי המ' והדמות ומס' הישמות והנפשות דנרנח"י הנז' לכלים היצוי ואמצעים ופנימיים דכללות חה"ן בג"ה דת"י דנה"י וחג"ת וכח"ב דח"פ חכמה דמ"ה דמ"ה ודב"ן דיעקב ורחל ועוד תוסף לקחת חלקי חסדי לאה לאו"ם וחלקי הגבורות לאו"ם גם יכוין להמשיך קוי ימין ושמאל ואמצע דכללות הח"ן בג"ה וחוג דדת"י דב"פ נה"י וחג"ת דה"פ יש"ם דחיצוי ומוחין דפנימי ומקיף דחח"ן בג"ה דת"י דב' צלמי נ"ר דנרנח"י דנשמה דמ"ה דמ"ה ודב"ן והם די שמות אלקים א' דיודין ב' דאלפין בציור יו"י וציור יו"ד ודהה"ן עם המו דח"ב וחוג דקמ"א דיש"ם והם די שמות אלקים כנז' מלובשים בהם עם הנרנח"י שהם י"ב הויות ג' בניקוד פס"ח מלובש. בחח"ן וג' בניקוד צש"ק בבג"ה ושישה בניקוד מח"ש מלובשים בדת"י דחוג"ג שהם נרנח"י דחיות ונישמות ורוחות דנרנח"י דנ"ר דנרנח"י דנשמה לכלים היצוי ואמצעים דכללות חח"ן בג"ה דת"י דב"פ נה"י וחג"ת דה"פ בינה דחיצוי דמ"ה דמ"ה ודב"ן דזו"ן וע"י האכילה יכוין להמשיך חלקי המ' וכו' להפריצו הנז' דיעקב ורחל ויכוין להמשיך חלק החוג"ג דלאה חסדים לה לאו"ם והגבו' לאו"ם ויכוין כל הכונות הנז' במוציא מצה וגם יחזור לכוונם בכורך כיון שעיקר הכורך לצאת ידי ספק מחלוקת הלל ורבנן או אפשר שבמוציא מצה

שהוא

כונות שר שלום זמניות ה

שהוא דאודייתא הוא להמשיך המוחין הנז' לזו"ן ויעקב ורחל דפרצו
זו"ן ובכורך שהוא דרבנן זכר למקדיש כי בזה"ז אפי' הלל מודה שצריך
לאכול מצה בפ"ע ומדור בפ"ע א"כ הוא להמשיך לפרצו זו"ן
ויעקב ורחל דכללות פדצו דיעקב ורחל הנתקנים ע"י
מצות דרבנן וס' הכוונה כמיש בקידוש דהיינו להמשיך כל המו
בחב"ד דזו"ן ואת"כ נדהים להג'ת ומישם לנהי' זיכרון כל הכונות הנז'
בברכה אלא שהוא בצלמי או"מ ויהזור לכוונם באכילה והוא
בצלמי או"מ אלא דבכורך שאין בו ברכה צריך לכוין להמשיך
חלק האו"מ הנוגע לכורך בכונת הברכות של מוציא מצה :

כום ג' וד' חרג דדת"י יכוין שכבר היו בז"א הארת החו"ג דדת"י
דב"פ נה"י והג'ת דה"פ דתבונה דחיצ' ועתה יכוין להמשיך
עצמותם עם חו"ג דדת"י דב"פ נ"ר דנרנח"י דנשמה דב"ן דמ"ה וב"ן
שהם ב' שמות אלהים דאלפין בציור יזי וציור יז"ד עם מוחין דחו"ג
דקמ"א דתבונה שהם ב' שמות אלקים כנז' מלובשים בהם עם
הנרנח"י שהם ו' היות בניקוד מהיש מלובשים בהם שהם נרנח"י
דחיות ודנשמות דרוחות דנ"ר דנרנח"י דנשמה בכלים חיצו' ואמצעים
דחו"ג דדת"י דב"פ נה"י וחג"ת דה"פ בינה דחיצו' דב"ן דמ"ה
דב"ן דזו"ן וחלקי המ' והדמות ומס' השמות ונפשות דמוחי' ודנרנח"י
הנז' שכבר היו הארתם עתה נמשך עצמותם בכלים חיצו' ואמצעים
דחו"ג דדת"י דב"פ נה"י וחג"ת דה"פ בינה דחיצו' דב"ן דמ"ה ודב"ן
דיעקב ורחל. וכן היו ע"י קדושת היום חו"ג דדת"י דג"פ כה"ב דה"פ
ישטוית דחיצו' עם חו"ג דדת"י דג' צלמי נה"י דנרנח"י דנשמה דמ"ה

וב"ן

(ב)

כונות שר שלום זמניות

ובין דמ"ה ודב"ן שהם ב' קמיג ובי קנ"א עם המוחין דחויג דגדי אי
דישסו"ת שהם בי מיה ובי בין מלובשים בהם עם הנרנח"י שהם י"ב
היות בניקוד מח"ש ו' מלובשים בחסדים דדת"י דמוחין דגד"א
דישסו"ת ושישה מלובשים בדתי דגבוי הנזי והם נרנח"י דהיות ונישמות
דרוחות דנרנח"י דנהיי דנרנח"י דנישמה בכלים פנימים דדת"י דג"פ
כח"ב דה"פ בינה דמ"ה ובין דמיה ודב"ן דחיצוי דזון וחלקי כללות
המלכות והדמות ומס' השמות ונפשות דנרנח"י הנזי בכלים הפנימיים
דחויג דדתי דג"פ כח"ב דה"פ בינה דמיה וב"ן דמ"ה ודב"ן
דחיצוי דיעקב ורחל :

ועתה עיי לקיחת הכוס והיין בתוכו והיי אצבעוי האוהזי בו וסגולת
הדיבור של הברכו יכוין להמשיך די קיום אמצעים דכללות
חויג דדתי דנהיי וחגית וכחיב דה"פ איי עיי עם המו פנימי דצי
ומקף דל"ט דחויג דדת"י דדי צלמי נרנח"י דנרנח"י דחיה דב"ן
דמיה ודב"ן שהם בי שמות אכדטים מס' עיד ועיה אותי והם ב' צלמי
נ"ר דחיה ובי שמות קמיג וקניא והם ג' צלמי נה"י דחיה עם המוחי
דחויג דקשיב בי שמות הנזי והמוחי דגד"ב דחויג דאיי עיי שהם בי
שמות מ"ה ובין מלובשים בהם ובתוך כל כללות דדתי דה"פ הנזי
מלובשים ו' היות בניקוי מחיש ג' בחסדים וגי בגבוי והם נרנח"י
דחיות ונישמות דרוחות דנרנח"י דנרנח"י דחיה דבין דמיה ודב"ן
לכלים חיצוי ואמצי ופנימי דכללות חויג דדתי דנהיי וחגית וכחיב
דהיפ חכמה דבין דמ"ה ודב"ן דחיצוי דזון וחלקי הכללות דמל' והדמות
ומס' השמות ונפשות דכלים וצלמים ומוחין ונרנח"י הנזי יכוין להמשיך
לכלים חיצונים ואמצעים ופנימי דכללות חויג דדתי דנהיי וחגית
וכחיב

כונות שר שלום זמניות ן

זכאיב דהיס חכמה דבין דמיה ודבין דחיצוי דיעקב ורחל וכל הכונות האלו צריך לכוונם בכוס ולחזור ולכוונם בהלל אלא דכוס ג' עיקרו בחסדים ויכלול עמו הגבו' וכוס ד' עיקרו בגבו' ויכלול עמו החסדים זסדר הכוונה שוה בשוה ואין הפרש ביניהם שלא כדברי שאר המקובלים.

קדש כוס א' דרבנן וקידוש דאורייתא

בכוס ראשון עיי לקחת הכוס ואמרת הברכות והקידוש נכנס קו ימין דאימא ותהילה יכוין שכבר היה בכח קדושת היום ג' קוי חחין דג'פ כתיב דהיס דיישסוית עם החין דמוחין פנימים דצ' זמקיפס דל"מ דג' צלמי נחיי דנרנהיי דנשמה דמיה ובין דמיה עם המוחין דחכמות דגדלות א' שהם ב' שמות עיבוב' קסא ב' צלמי גד' א' דיישסו"ת

חחין דמקיפי ל' דיססו"ת	חחין דמקיפי מ' דיססו"ת
אהיה אהיה	אהיה אהיה
יהוה יהוה	יהוה יהוה
אֶהְיֶה אֶהְיֶה	אֶהְיֶה אֶהְיֶה
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה
אהיה אהיה	אהיה אהיה
יהוה יהוה	יהוה יהוה

חחין

כונות **שר שלום** זכניות **כה**

יכוין מטבע הברכה של המצות כמיש בסידור

ברוך אתה יהוה אלהינו יאהדונהי אלהינו מלך
מדך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו על אכילת מצה

וכשיאכל יכוין להמשיך חלק החסדים דלאה דרך פנימיות הנרון דזיא
לאוים ליעקב ורחל וזחל וזחלק הגבורות יוצאים דך הפה דזיא לאוים
ליעקב ורחל

מרור וכשיאכל מדור יכוין שמספר די אלפין אלף אלף
אלף אלף מלאים דארבעה אהיה כשנחסר מהם

לא מתעסקים עם
לאה עצמה. רק
עם דיני לאה

די שרשיהם ישארו מת והם דיני לאה ואם נמנה גם הואי דרעת
שלה יעלה **מרור** וצריך למתקם בחרוסת שהוא אותיות ח"ס ר"ת
כי ר"ת הוא מספר מילוי אדני ארף דלת נון יוד שהוא בלאה
כי השורש הוא רחל ור"ת זה מתמתק עיי חיי המלך שהוא
מוחין דזיא שהם אהיה יהוה אהיה שמספרם חיים והוא מספר
חס וגם הוא זכר לטיט שהיוד שבאמצע משמשת לבי המטיין והם
ייט ייט בי מילוי מיה שבזיא שכל ייט מספר חוה אי כנגד לאה שהיא
חוה ראשונה שאחר פרצוי ישראל ואי כנגד רחל חוה הבי שאחורי
ישרון ובי כאחד מספרם בלאה כי עיקר הטיט הוא למתק דיני
לאה כדי שתוכל רחל שעיקר הזווג בליל זה הוא עמה לקבלם
כשהם ממותקים :

n"o = חיים

יכוין

(ז)

זמניות

שר שלום

כונות

יכין מטבע הברכה

ברוך אתה יהוה יהוה אלהינו
אלהינו מלך
העולם אשר קדשנו
במצותיו
וצונו על אכילת מרור

אֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
גִּי' חַיִּים לְמַחֵק זֵכֶם
דִּינֵינוּ לֹאֵס
אֵלֶּף דָּלָת נוּן יוֹד
סְמִילּוּי גִי' רוּיִת
סִיחַ לֹאֵס

כורך: דרבנן יכין ככל הנני במצה, בזין ויעקב ורחל ויעקב ורחל

שלחן עורך: יכין כונת האכילה ושתיה כמיש בסידור

צפון: יקח חלק הוי שהצניע לאפיקומן ויאכל ממנה כזית
בהסיבה אחר כך ישול ידיו מים אחרונים בכונה הגני
בסידור עוד יכין לרחוץ כלי היצוק דגוסא דזיא

ברך: ימזוג כוס ג' ויברך עליו בהמ"ז בכונותיה כמיש בסידורים

כוס ג' וד' דרבנן ובהמ"ז דאורייתא

כוס

שער הכוונות פב ע"ב הערת הגוב"י

20:40 26 March 2015

ענין הפסח

שער הכוונות

דרוש ד' ה'

פב

נקרא חס והתחברות גבורה עם גבורה דיונים בדיונים נקרא
 בן רשע והתחברות בינה עם בינה שהם גם כן דיונים
 בדיונים אלה שאינם דיונים תקיפין נק' בן שאינו יודע לשאול האופן
 הכ' והוא יותר נכון אללי כי הכל הוא בבחי' ה'ה' כי בהתחברו'
 גבורת החסד דלאה עם גבורת החסד דרחל נקרא בן חסד שהם
 ב' היות מב' גבורות ששתיים בחי' חסדים שבגבו' והם בגימ'
 ב'ן אכל הוא חסד לסיבת הגו' והתחברות גבו' הגבו' דלאה עם
 גבו' הגבו' דרחל נקרא בן רשע. והתחברו' גבורה ה'ת' דרחל
 בגבורת ה'ת' דלאה נקרא בן חס. והתחברו' ב' גבורו' האחרו'
 דגלח והוד דרחל אשר ב' ה' חס בחי' א' כנועד עם גבורת נ"ה
 דלאה שגם חס בחי' א' וב' בחי'ו' אלו נעשות בן שאינו יודע
 לשאל. והנה ב' בחי' א' ה'טוסיפות דרחל עמה שהם סוד אור
 המקיף היוצא מפה דו"א וסוד שארית האור היודך דרך פנימיות
 עד ראש רחל (א) הנה זה הוא בחי' החס' שיש עמה לרחל בלי
 פסח מה שאין לה בשום זמן מהומים אחרים כי עמה לוקחת
 חלקה וחלק לזה מברכתה בבת א':

דרוש ה' (י) בענין

גלות מזרים וענין פרעה כבר נתבאר
 אליליו כי בגלות מזרים חור' א"ל להיות
 בבחי' קטנו' וכסתלקו ממנו המוחין גדולות ואלו לא היו מתפשטו'
 בו רק ה' חסדו' וה' מבחי' חסדו' והס' סוד ה' דמי' טהורים
 וה' דמי' טמאים שבאשה והס' סוד מ'ש'ה' ואעבור עלך וארחך
 מתבוססת בדמך ר"ל (ב) והנה עשר היות הם ה"ח וה'ג' מזד'
 אצל ועשר אה"ה הם שבע אחרונים העוליים דם שהם עשר דמי'
 הנו' ה' חסדים וה'ג' מזד' א' ואלו פרעה שהוא סוד ה'טוסיפות ומזרים
 שהוא מזד' הגרון היו יונקים משם ב'היות החסדים והגבורו' הם
 בגרון וזמ"ש מתבוססת בדמך מ"ח בווססת ר"ל ה'קל' נקח'
 מת שהוא אבי אבות העומתה דרנא דמוחה היתת בווססת ונחמת
 בדמך שבגרון ר"ל ב' דמך שהם דמים טהורים ודמים טמאים
 וכלאח' ישראל ממזרים שהוא ממזל הגרון ומתפשטו למטה בגוף
 אז נפסקו הדמים ההם ולא יוכלו פרעה ומזרים ליקח מהם ואלו
 החסדים והגבו' שהיו בחיולה בגרון ירדו ונפסקו למטה בגווא'
 דו"א. ומלא' כי ענין ליל פסח הוא בסוד המוחין דקטנות' והס'
 שלשה פעמים אלהים דיויין בחכמה ורה"ק ב'היות ודאלפין בדעת
 אצל ה' ב'היות ה' הוא בחסדים וה'ג' ב'היות ה' הוא בגבו'
 (ה) והנה המלה ה' הוא בסוד שתי מוחין הנק' חו"ב ואע"פ שהם של
 קטנו' אין שום אחיזה אל הקליפס ונקרא מנה שמורה כי הוא
 שמורה מן המוחין וכמשול' על פ' ליל שמורים הוא לה'. ולכן
 מנה היא בגימטריא ע"ב שהם סוד חו"ב שתי המוחין וחסמים היו
 שלשה מלות (ו) לפי שאות ה' יש בה ג' יורים או דו' או ד" או
 וו' גודע. ושלושה יורים אלו הם ב'ך' זו שבשם אלהים ה'ה'ל'
 והנה כנגד יוד דו' אלו בולטין המלה העליונה להמזיא שיפור
 כוונת שהוא 'שלימה וכיות מן המלה הפנימה שהוא סוד ד' כמו
 שיתבאר וכנגד יוד דו' אלו בולטין מלה האמצעית לב' ולרדך
 שהחלק ה' ה' יורד גדול כנגד ה' והחלק ה' ה' ה' ה' יורד קטן
 כנגד ד' וכנגד יוד דו' אלו עושים זכר למקדש כהלל כו' במנה
 שלשי' שהיא רמו' אל שלשה וו' הגו' וכן הוא מלה שלשי'. גם רמו'
 שהיה בדרך שלשה דבר' ביחד שהם גשר הפסח ומורה כנגד
 שלשה ווין. ואמנם מוח הדעת החי'ונים מתאחים בחסדים וגבו'
 אשר בו ולכן נאסרו בתמן והשאור כי החמץ הוא בחסדים והשאור
 אשר חימוצו יותר קשה הוא בגבו' כי שם מתאחים יותר. והנה
 שאר הוא חסר ו' והוא אלהים של הגבו' דקטנו' במילוי יודין
 הוא ש' מן שאר' והאחרונים פשוטים שלו הם ר' מן שאר וכללו'
 השם עצמו שהוא אלהים כפשוטו הוא א' מן שאר ולהיות כי בימי
 הפסח הוא זמן ה'יניקה' (ז) של ז"א כנו"ל ואינו נגדל עד חג
 השבועות לכן נלטינו שלא יראה כפסח לא חמץ ולא שאור כדי
 שלא יינקו החי'ונים מן החו"ב: שם הקטנות דו"א ולרדך לבשר
 אותם מקודם הפסח כדי שלא יתאחו בהם החי'ונים. והנה ענין
 הד' טוסי' של ליל פסח הם כנגד ג' אלהים במילוייהם כי כן טוסי'
 הוא בגי' אלהים. והנה טוסי' הא' הוא כנגד אלהים דיויין שבמות
 סתמיה ולפי שהתחמה נקרא קודם כנועד לכן הקידוש של ליל פסח
 נאמר על הכוס הא'. והכוס הב' הוא כנגד אלהים דהיין שבמות
 בינה

רחל ובתחלה לרדך לתת טעם למה נזרעו שלא ילאו אלו ההארז'
 אל לזה נשחר אחיות החי'ו' ואין אלו חוששים עמה בלאח' אל
 רחל. והטעם הוא לבנות רבות כי אין החי'ונים נלחמים ברחל כמו
 בלאה והטעם הא' הוא לפי שלא' אינה פר' בפ"ע כשאר הפר'
 שבאילות אכל היא בחי' אחוריים דא' שנפלו שם למטה בעת
 ביטול מלבי אדום. והטעם הב' הוא לבחי' המקומות כי לזה
 עומדת במקום האורות המטוסים וע"כ יש יכולת לחי'ו' להתאחו
 בה אצל רחל ושבח החת החזה אשר שם האורות הם מגולים
 ודומים לאור השמש היוצא מנרתקו שאין העין רעה של החי'וני'
 יכולת להסתכל שם. הטעם הג' ובו נבאר ג"כ טעם למה רחל
 עם ז"א עומדים אב"א ואלה עם ז"א עומדים פנים דלאה נגד
 אחר דו"א. אכל הענין הוא ככוונ' גמורה כי לזה להיותה נגד
 עומדת במקום עליון למעלה מן רחל אין החי'וני' נלחמים בה הרבה
 ואדרבא אלו דיונים לתת להם קצת אחיזה דאם לא כן בלע המות
 לנגח והקל' לרדך גבוה הם בשולמו' כמש"ה והגם טוב מאד וארז"ל-
 זה מלאך מחיים מאד זה מלאך המות ולכן פני לזה עומדת
 כנגד אחורי ז"א ואחורי לזה נשארים בגילוי כדי לתת אחיזה אל
 החי'ו' שיחוק חלקם ואין אלו יריאים שיפאחו בהם מאד להיות
 במקום עליון כנו'. ואמנם רחל שהיא עקרת הבית עיקרו של
 בית כי היא פר' ממש בפ"ע בכל שאר הפר' והיא טוק' אמינות
 דו"א אין רלוים שיפאחו בה החי'וני' ובפרע' כי היא עומד' למטה
 מאלה ואם יפאחו בה תהיה אחיזה יותר גדולה מאד ותתגבר
 הרשע' ותשחית העולם כולו ח"ו ולכיונה זו עשה המאלי' העליון
 שיעמדו וז"ן אב"א ח' בא' יגשו ורות רעה לא תעבור ביניהם כי
 אין להם מקום להדבק בבחי' הפנים אלא באחוריים כגודע. והנה
 אחוריים דבוקים באחורי ז"א ואין להם מקום לנגח ולהתאחו שם
 וכ"ו הוא בחיולה בעינים שעדיין הלבנה פגומה אצל אחר שתתמל'
 הלבנה ויתמתקו הדיונים שבה והגסר בסוד הנסירה ויושם בשר
 תחתיה שהם בחי' החסד והרחמים אז חוזרים היא וז"א פ"ע
 ומזדווגים ואין פחד מן החי'וני' כי אין להם יכולת להתאחו באחורי'
 שלו ושלה אף אף הם בגילוי כיון שכבר נקטנו ונתמתקו הדיונים
 שבהם. וזוהי יתבאר טעם הג' שזכרנו והוא כי כיון שלאה אחורי'
 מגולים תמיד כי פני' פונים באחורי ז"א לכן אלו יריאים שמה
 יתאחו באחוריה הקל' בו' ימי הפסח ותתמך דיונים בסוד החמץ
 (י) ולכן היא מתבטלת (ה) באלו הימים בלבד וההארז' שלה יורדות
 בראש רחל השומרת אב"א עם ז"א ואין החי'וני' יכולים להתאחו
 באחוריה ומכ"ש בפניה ואף על פי שמקום החי'וני' הוא כנגד
 פניה של רחל כגודע אינם יכולים להתאחו שם:

ונבאר

מה שיעדו למע' והוא מה נעשה באלו ההארזות של
 לזה הנכנסות בראש רחל. דע כי אלו ההארזות של
 המוחין דלאה היורדין תוך פנימיות גרון דו"א חלק לב' בחי' כי
 בתחלה בדרתם בבחי' הגרון ושם הוא מקום לר' מאד מתבקע
 המקום שהוא ונעשה בחי' הפה דו"א ויוצא משם בחי' הכל היוצא
 מהפה ונעשה בחי' א"מ לרחל ג"כ ע"ד מה שנת' לקמן בענין ברכת
 ספירת העומר שטולה בבחי' אור המקיף וע"פ ושאר האורות
 נכנסים שם ויורדין בפנים עד החזה ומשם יולאים ונוהטים לרחל
 ונכנסין בריש' דילה. וז"ש פסח פ"ה ס"ח שהוא אור המקיף הזה
 היוצא בסוד שיחה מן הפה וגם זה ע"ד מה שנת'ל בענין ספירת
 העומר וע"פ. ואמנם בבחי' הב' היורדת עד החזה ומשם נתניה
 בראש רחל הנה אז בלי ספק שנכפלין המוחין דרחל והוא סוד (ג)
 ג"כ ד' כוונות בלי ל' של פסח שהטובה הוא לשמות אלו האורות
 של המוחין דלאה שירדו בפנים דרך הגרון עד מקום ראש רחל
 ושם יכנסו בראשה. וזוהי הבין ענין מ"ש בהגדת ליל פסח וז"ל
 כנגד ד' בנים דברה תורה אחד חכם וא' רשע וא' תם וא' שאינו
 יודע לשאול והענין הוא כי ב'ן בני' הוא ב' היות פשוטו ועמה
 יש לש' ד' בנים שהם ד' מוחין כפולים ד' שלה וד' של לזה הם
 ח' היות שהם ד' בנים כל מוח כולו מב' היות שהוא ב'ן א'
 ואלו ד"פ ב'ן הם בחינת הקדקדק של רחל כי קדקדק בני' ד"פ ב'ן
 האמנם בסדרן אני מסופק אך שמעתי ממו"ל אס הוא באופן זה
 או זה ולכן אכתוב שניהם. האופן הא' הוא כי בהתחברו'
 חכמה וחכמה נקרא בן חסד והתחברו' חסדים עם חסדים

הגרות וביאורים: (א) ס' האריות מתבטלת אצל לזה עממה אינה מתבטלת ועיין לקמן דרוש ו' ב"ה מרור וטו"ק להתחיק דיוי המרים של: (ב) עיין
 ד"ג ד"א ע"ג שאלה מ"ט: (ג) מולות: (ד) פסח פ"ב פסח המלות: (ה) עיין דברי של' ד"ד ע"א שאלה ל': (ו) שמעתי מהרמ"ש ה"י
 שאין לטוין כאלו היורדין שהם ר"ק דקטנות אלא בחלקים מלא וממ"ש למשלה שהם חסד' דקטנות והגו': (ז) מוח' דש"ל ע"כ:

שחול ושנה לא פורש דבר זה. אולם דבר הלמד מעניינו, וזו אינה זריכה לפניו, כפי כיון שכל המשנה המוחין בק"ש ועמידה הוא מפי חכמה דפרטי הפלוזנים לפרטי חכמה חיה דרוין. ר"ל לכתר דפרי הכה. וכיון שמלנו למורכב שכתב כי הגדולה הזה פרי הכהי דרוין צליל זה הוא בחכמה הגדולה. אי"כ כל מה דמלנו לפרושי שהוא בחכמה הגד' כי דפרט זה צליל פסח אמרינו. והיינו נגד כהציד דלוי"א ע"י דכחי ליל זה כמו שעונים במוסף דשי"ק אלא שבשי"ק הוא כהציד דלוי"א ע"י ממש, ובכך סדר הכונה לא נפלאה היא ולא רחוקה שהמשנה המוחין יהיו לכתרים ודכ"י וחגיגה וכהציד דחכמה דרוין משרשי הכתרים שבהם, ואח"כ יבוא היוווג בכתרים האלו שכבר נחברו ונשלט וכו'. והוא דלוי"א הכתר הכולל דפרי חכמה הגד' דרוין, ואח"כ כהציד דכל הבחינות הכה דחכמה חיה הכה דרוין, ואח"כ מדווגים הוי"ק דכל בחי הכה דחכמה חיה דרוין זה פשוט.

עוד ראוי שנתפלא ר"ם על מ"ש מהרד"ם ז"ל בכוונת פס' בשמלתי שכתב בכל הק"ש אלא שבמקום לאה וכיון ווק סחס בני שמוח ע"כ, וכבר ר"ם וכו' און אנו זריכין לודע מי זאת הנוק' אשר אנו ממשיכין לה כל הארות הללו. כי לאה נחבעל צניינה ומליחותה צלילה הזה כפי ד"י פסח דרוי ד' ורחל עדיין בסוף נקו קטנה וכו'. אי"כ למי כולכין כל הארות הללו ומי היא הנוק' האלה. ומדברי הרב הגדול ומכרש"ש ז"ל נראה כי כל החיות שיש בהם המשכה ללאה און לכיון צהם אותם הכוונות הכהויות בחול ובשי"ק ולא בקריאת השם תלוי"א מילתא. ומלוחו דרוש ד' נראה שכל אותם הכהרות והמוחין דשייכו ללאה וכנסים ויורדים דרך פנימויות הגרון דלוי"א עד החזה שלו. ומשם נכנסין ויואלין בראש דרחל המכוון שם, ובכלל זה גם בחיוב העמידה וכו' נראה שאון לכיון צהם מאחר שאיכרה שמענו מהרב הגדול ז"ל ומכרש"ש צה"ש דסיג ע"כ, אך לגי לאות העומדים בפנים נראה מדברי הרב ז"ל דיש מקום לכיון צהם וי"ע לבין דברי הרד"ם אלו ע"כ.

הנה צה מוכרחי לברחי מעט הדיבור לפי חומר המושג, תחילה כל נחוי און דברי הרב הקדוש דברי ד' שכתב כי לאה זו החלוכה נקראת מזה שאינה שמוכה. לכוונת בחון ולכן נר"ך ליכר צה שלא תחמין ויתלחץ צה החלוזים ח"ו וכו' וענין השמור הוא שתחזור האר"י ליכנס בפנים תוך ז"ק ולא תשאר בחון כל ז' ימי הפסח. משמע משפט לשון זה כי עיקר השימור הוא כי הכהרות הנמשכות לה ממלכויות דלוי"א לא ימשכו לה רק יהיו נכנסים בפנים תוך ז"א, ועיון צה"י ל"ח פ"ד ע"כ כי הכהרות דמל' דלימא היא כבוד נקודה שורש ושיקר והיא עולה למעלה נגד הדעת והיא נכנת מהארת יסוד דלוי"א. ומלא כי שורש לאה שהיא הנקודה העולה לנגד הדעת היא אינה נכנסת בפנים. רק הארות שלה שגם הם נקראים צהם לאה כעוד מדרוש ח"י נשים על ד' לאות שיואלים ממלכויות דלוי"א, אלו הארות דלאה החי"ו היא אשר נכנסה בפנים תוך ז"א, וכן משמע משפטי לשוניה דרושו הפכה. ראוי לזה דלקמן דדרוש כי כתב החרוסת הוא להמחיק דיני לאה ולהמשיך לה חיים מחיי המלך, ואם כולה נכנסת בפנים מהו בהמשכה הכה להמחיק דיניה, ה"א כבר נכנסה לפניו ואון אנו זריכים להמחיק דינים אשר בפנים זאת ועוד כי כיון שהיא מחבעלת דימי הפסח מה יורך להמחיק דיניה ולהמשיך ללאה חיים חיי המלך ומשולם לא מלניו שום המשכה מלוי"א ללאה רק בכוונת עומדת בחון. ובאלהי אצרכם יחך ויעקב און אנו ממשיכין ללאה רק מאחוריים דלוי"א ללאה אלא שבהם אחר שכבר נכנסו צדיק לא מלי"א ללאה זה פשוט.

ולכן נראה שמי"ש הרב שלאה מתבענה אינו אלא עני הארות הכה שבמקום שהיו נמשכין לה משפטים לחון להגדילה כדי לכוונה פרי און ממשיכין לה יכ"א ושארם כבוד נקודה אלא שהיא למעלה מאחורי הדעת ושארם בחמורויהם לכן הצריכנו רבנן להרוסח כדי להמחיק דיניה ואון חשש לפחד מהח"ו כיון שבהרוסת כל אחר אכילה מזה שכבר נמשכו המוחין דגד' כי דלוי"א ולא יש פחד מהח"ו, ה"א ראייה מהכרפס הבא קודם למור וכוך, וכעין זה כתב מור-דב"ש בד"יג ע"א ע"ש בחון דכרוי, ואם כנים אנו צה מקום יש צראש להלן בעד כרד"ם שכתב להמשיך הארת המוחין דוי"ק דגד' שבה ד' אלפין לנוק' סחס, דכבר ידוע מ"ש הרב ז"ל צה"י ע"ש ע"י ח"יך פ"ז ח"ל ונר"ך שחדע כי י"ם של הנוק' הכ' חופסים כל אורך ז"א אלא שנתקן לבי תלפון ח"י ענין מתלבש שם לאה וח"י תחון היא רחל. וכעטם הוא כי לאה היא אח"י דחכמה ונעשה פנימויות צעדך ראש רחל והיא מתלבשת בהם, לכן כל מחיית עליון של רחל נקראת ע"ש לאה וכן זה מאד ע"כ, הרי דמח"ת הפלוין דרחל היא חמוד שם ובתוכה היא מתלבשת נקודה לאה, וכי"כ פ"א דש' כ"ע ע"ש, לכן כתב הרד"ם ז"ל שהארות אלו נמשכין לנוק' סחס. ר"ל מחיית עליון דרחל ולא ללאה שהיא הנוק' הנכנסת לפניו מלי"א הכה שג הנוק' הנקראת נוק' סחס, ובשארם קורים צה כפ"י ענין דרחל צהם לאה הוא כשנמשכין לה המוחין ובארות מאח"י דיסודות דלוי"א לה לשמה ולא לרחל, ואפשר שמי"ש הרב שהמוחין אלו נמשכין דרך פנימויות עד הגרון ונעשה שם בחי פה ונעשים בחי ח"ו-מ לרחל. ר"ל להפרי"י ענין זה דרחל הנקרא אור מקיף צעדך הפרטי התחון אשר נגד החזה, זה עומד נגד הדעת דלוי"א שהוא ממש נגד אחורי הגרון צדיק כבוד דלי"ת של תשי"ר דרויק ומשפט לשוניה הרב שכותב על ס' ל"פ נראה שרחל עומדת צה"ש עם ז"א. וראייה ממי"ש שנעמי בחי פה ונמשכת לרחל, אולם כד דיוקין שפיר לפי סברה מוכר"ל ז"ל שהמוחין שנמשכו בחפילה ערצית הם לפנימויות, ומה שנמשכים ע"י הסדר הוא לחי"ויות אי"כ כמו שבפנימויות יש בחי דלכ"א וצ"פ כן בחי"ויות אי"כ ככל מוח ומוח קודם המשכחו רחל קיימא מתחילה כבוד אכ"א. ובשנמשכין ב"ז"א כל מוח ומוח כדי כיוסח ובאכילה מזה חקף חזרה אותה בחי רחל המתייחסת לחותו מוח לכוונה צה"ש עם ז"א ומדווי ע"י אכילה ותיכה שזכו החוויג של ח"ויות דומי"א חוויג שם שלם בעמידה.

הלא משה חננה לדינא להבין מ"ש מהרד"ם ז"ל להמשיך הארת המוחין לנוק' סחס ולא ללאה ר"ל למח"ת עליון דרחל כ"י"ל ולא ללאה ר"ל לנקודה לאה העומדת שם. וכן צלילה הארת און להמשיך מוחין ללאה ממלכויות דלוי"א דדינין מתפר"י מייכה. וכעין זה ראיתי להח"ה דקמ"ג שכתב ע"ש הכסריה ע"ש.

וכמו כן בחיובת העמידה שכתב ר"מ שהמוחין דשייכו ללאה און לכיון צהם. לדעתי לפי מ"ש מקום יש בראש רחל להמשיכם, ואדרבא לנאורה היה מקום לומר לכונס אפי' ללאה ממש. וכן שכבר נמשכו המוחין דגד' דלוי"א שלמים, וכמו כן פ"ה דנכ"י דאצ"א דגד' כי כבר נמשכו אי"כ לא נפלאה היא לכיון המוחין ללאה בכל תיבה ותיבה מאלהי אצרכם יחך ויעקב, ומכ"ש בניין דפת וי"ק דלאה הבא אח"כ בחי"ו האל הגדול הנצור והנורא דומי"א מוחין דלאה הנמשכין לה בחרוסת וכמ"ש לעיל. אולם הסחיים שאון לכונס צהם לאה רק צהם נוק' סחס. והוא לח"י עליון דרחל, ואח"כ יבוא בנין רחל העומדת מן החזה ולמטה מאל עליון ואיך, ונלע"ד שגובה זו זריכה רבה היא מאד. וכן חוויג דשי"ש צליל זה הוא דכללית

http://www.otzar.org הודפס מאתר אוצר החכמה

שר שלום דף כו - כוס ג' ד'

20:50 26 March 2015

כונות שר שלום זמניות כו

בכום גי ודי יבוין להמשך דתי דחרג דאימא עיי
 זחילה יכרן שכבר היה בכח קדושת היום דתי דחרג דגים כח"ב
 דה"פ ישסו"ת דת"י דמוחין סנימים דלצ ומקפים דלמ דגי צלמי
 נחיי דנרנחיי דמ"ה ובין דמיה זמ"ה ובין דבין עם טוחין דדעת
 דגד"א דישסוית שהם בי שטות מיה זקמיג בחסדים ובי שטות בין
 וקניא בגבורות

דתי דמ' דגד"א שכבר היה

דחבנה		דישים	
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אז הז יז הז	אז הז יז הז	אז הז יז הז	אז הז יז הז
יז הז וז הז	יז הז וז הז	יז הז וז הז	יז הז וז הז

דתי

שר שלום לב ע"א - נרצה

20:53 26 March 2015

כונות שר שלום זמניות לב

ג' כלי יסוד דנוקי	ג' כלי דעת דנוקי
כלי פנימי שין דלת יוד	כלי פנימי יוד הה וו הה
כלי חיצוני שדי	כלי חיצוני יוד יוד הה וו הה וו הה
כלי חיצון ש שד שדי	כלי חיצון יוד יוד הא וו יוד הא וואו הא
ג' כלי מלכות דנוקי	ג' כלי תית דנוקי
כלי פנימי אלף דלה גון יוד	כלי פנימי אלף למד הי יוד ממ
כלי חיצוני אדני	כלי חיצוני צבאות
כלי חיצון א אד אדנ אדני	כלי חיצון השתפא

וכשישתה יכוין להמשיך חלק החסדים דלאה דרך גרון דזיא לאוים וחלק הגבורות יוצאים דרך סה דזיא לאוים ליעקב ורחל

הלל נרצה

ימזוג כוס די ויכוין ככל הנזי בכוס ג' אלא ישעיקרו כגבוי דדתי ויכלול עמו החסדים ויאמר עליו ההלל ואז נרצה לפני ה' אמן כירי :

ונכון לכוין בזיווגי שים שלום כמיש בפנימיות :

יהי

זמניות

שר שלום

כונות

יה"ר מפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שבכת סגולת
ד' כוסות וכל המצות שעשינו. בלילה הזה יגדל נא
כה יהוה לרחם בו עלינו ולהושיענו אז יאמרו בגוים הגדיל
יהוה לעשות עם אלה וברכות והודאות לשמך הנדוד
על שהחיתנו וקימתנו כן תחינו ותחננו והאסוף גליותינו
לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך בלבב שלם
על שאנחנו מודים לך ברוך אל ההודאות וצא נא לישע
עמך לישע את משיחך וכימי צאתנו מארץ מצרים ביד
חזקה ובזרוע נטויה ובאותות ובמופתים כן עתה בגלות
החיל הזה הראינו נפלאות וזכינו לראות פני משיחך הקדוש
והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד
ושמו אחד והיה כל הארץ שפה אחת לכלם ולעבדו
שכם אחד ויקוים בנו מקרא שכתוב ומלאה הארץ דעה
את יהוה כמים לים מכסים אמן כן יהי רצון יהוה לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי :

א"ה כשם שאי אפשר לבר בלא תבן כן איא לדפוס בלי שגיאות
ובכן נא בקשה כל מי שימצא איזה שגיאה בן באותיות בן
בנקודות יתקן אותה במקומה ושכמיה.

הצבי אליהו י' לעג'ימי ס"ט

איליה שלוחה

מרור

[חח"ן בג"ה דת"י דמוחין דאבא]

כשיאכל המרור יכוין שמספרו ד' אלפי"ן אלף אלף אלף אלף מלאים דארבעה אהיה. כשנחסר מהם ד' שרשיהם, ישארו מת, והם דיני לאה. ואם נמנה גם הוא"ו דדעת שלה, יעלה מרוה. וצריך למתקם בחרוסת שהוא אותיות ח"ס רו"ת, כי רו"ת הוא מספר מילוי אדנ"י אלף דלת נון יוד שהוא בלאה, כי השורש הוא ברחל. ורו"ת זה מתמתק ע"י חיי המלך שהוא מוחין דז"א שהם אהיה יהוה אהיה שמספרם חיים והוא מספר ח"ס. וגם הוא זכר לטיט שהיו"ד שבאמצע משמשת לב' הטמ"ן, והם י"ט י"ט ב' מילוי מ"ה שבז"א, שכל י"ט מספר חוה, א' כנגד לאה שהיא חוה ראשונה שאחר פרצוף ישראל, וא' כנגד רחל, חוה הב' שאחורי ישורון. וב' כאחד מספרם בלאה, כי עיקר הטיט הוא למתק דיני לאה,* כדי שתוכל רחל שעיקר הזיווג בליל זה הוא עימה, לקבלם כשהם ממותקים

יכוין לכמשיך מחצ"ד דז"א שלוש שמות אהי"ה יהוה אהי"ה נגי זי"ם כמספר זז"ס של זרוסת
 68 68 21 26 21

יכוין לכמתיק דיני לאה כרמזים נמריר נגי מו"ת כמספר ארבע מילואי אלפי"ן
 446 446

אלף אלף אלף אלף עס ו' דדעת דלאה
 6 110 110 110 110

ולריך למתקם בחרוסת

לאה היא כמילוי דעס אדנ"י כמספר רו"ת של זרוסת
 אלף דלת נון יוד נגי רו"ת
 606 10 56 430 110

והחרוסת זכר לטיט שכוא ט"י י"ט כמספר שני מילואי עס מ"כ וכמספר שתי פעמים חוה כנגד לאה ורחל
 19 19

ט"י - לאה יוד הא ואו הא
 י"ט - רחל יוד הא ואו הא
 19 19

ויכוין למתק דיני לאה כדי שתקבלם רחל ממותקים.

* שע"ר ח"ב ש' נו"ר. דיני לאה הם החו"ג דלאה שהמשכנו לרחל בשתייה ובאכילה.

שע"ר ח"ב ש' נו"ר. דיני לאה הם החו"ג דלאה שהמשכנו לרחל בשתיה ובאכילה.

מרור

[חח"ן בג"ה דת"י דמוחין דאבא]

כשיאכל המרור יכוין שמספרו ד' אלפי"ן אלה אלה אלה מלאים דארבעה אהיה. כשנחסר מהם ד' שרשיהם, ישארו מת, והם דיניי לאה. ואם נמנה גם הוא"ו דדעת שלה, יעלה מרוה. וצריך למתקם בחרוסת שהוא אותיות ח"ס רו"ת, כי רו"ת הוא מספר מילוי אדני"י אלה דלת נו"ן יוד שהוא בלאה, כי השורש הוא ברחל. ורו"ת זה מתמתק ע"י חיי המלך שהוא מוחין דז"א שהם אהיה יהוה אהיה שמספרם חיים והוא מספר ח"ס. וגם הוא זכר לטיט שהיו"ד שבאמצע משמשת לב' הטמ"ן, והם י"ט י"ט, ב' מילוי מ"ה שבז"א, שכל י"ט מספר חוה, א' כנגד לאה שהיא חוה ראשונה שאחר פרצוף ישראל, וא' כנגד רחל, חוה הב' שאחורי ישורון. וב' כאחד מספרם בלאה, כי עיקר הטיט הוא למתק דיניי לאה*, כדי שתוכל רחל שעיקר הזיווג בליל זה הוא עימה, לקבלם כשהם ממותקים

יכוין לכמשיך מחצ"ד דז"א שלושה שמות אה"ה יהוה אה"ה נגי זז"ים כמספר זז"ס של זרוסת
68 68 21 26 21

יכוין לכמתיק דיניי לאה כרמזים נמרז"ר נגי מו"ת כמספר ארבע מילואי אלפ"ן
446 446

אלה אלה אלה אלה עס ו' דעת דלאה
6 110 110 110 110

ולריך למתקם בחרוסת

לאה היא כמילוי דשם אדני"י כמספר רו"ת של זרוסת
אלה דלת נו"ן יוד נגי רו"ת
606 10 56 430 110

ובחרוסת זכר לטי"ט שכוא ט"י י"ט כמספר שני מילואי שס מ"כ וכמספר שתי פעמים חוה כנגד לאה ורחל
19 19

יוד הא ואו הא ט"י - לאה
19
יוד הא ואו הא י"ט - רחל
19

ויכוין למתק דיניי לאה כדי שתקבלם רחל ממותקים.

* שע"ר ח"ב ש' נז"ר. דיניי לאה הם החו"ג דלאה שהמשכנו לרחל בשתייה ובאכילה.

שע"ר ח"ב ש' נו"ר. דיני לאה הם החו"ג דלאה שהמשכנו לרחל בשתיה ובאכילה. ❁

באתי הגהות על סידור הגדה לליל פסח לגני פא

ז"ל בקושייתו שהגם שממשיכים מה ששייך להמשיך מאבא ואימא המשכה שלימה בליל פסח וחלקית בלילי העומר, אבל יותר מזה וכל שכן ממה שלמעלה אין המשכה אפילו חלקית עד שבועות, ואיך נמשיך מעוד יותר עליון (הגם שהיא חלקית). ופשוט שכל המשכה היא ע"י בירור ובהכרח גורם ביטול הקלי' שכנגד אותו הבירור, ואין רצון המאציל לבטל רק לפי ערך שהעריך בימים הללו לא פחות ולא יותר כלשון רבינו בנה"ש הנז'. וממילא גם בלי"פ עצמו לא היה צריך לכוין שום כוונה חוץ מתיקון השייך לסדר הלילה הזה. וע"ז קא מתמה הפת"ע ז"ל ותמיהתו לפ"ז שייכא גם על כוונת ברכת הנהנין שכתוב בסידור לכוין בליל פסח. ועלה על דעתי הקצרה לכאורה לומר לפמ"ש הנה"ש בסוף הקדמת ברכת התורה (דכ"ה ע"א) שכל התפילות והתורה והמצוות הנעשים באותו יום הם לברר חלקי אותו יום לבד וכו' ע"ש. ומינה אפ"ל שגם בסדר הזמנים ישנו לכלל זה. וממילא י"ל שהגם שממשיכים שפע מאח"פ בכוונת האכילה, היא מאח"פ דחו"ב שממשיכים אותם בלי"פ, ואין כאן בית מיחוש, משא"כ בעומר דקפיד רחמנא שלא יהיה המשכה יותר ממה שנכנס בספירה בכל לילה חלקה הקצוב לא פחות ולא יותר. כל זה לכאורה והיעב"א. [שוב ראיתי במעיל אליהו ז"ל דס"ג מה שאמר באות ט' ע"ש, אולי יובן היטב וכעת בעוונותי אין פנאי להרחיב. גם אחר זמן ראיתי מ"ש התו"ח זיע"א ד"מ סוע"ב לענינו ע"ש].

לעשות גם בסדר הימים והביא דוגמא זיווג בלי"פ שחל בשבת ששייך בסדר הימים ולא שייך בסדר הזמנים ששם אסור הזיווג ע"ש. והנה המשכת המוחין בליל פסח היא רק עד אבא ואימא עילאין ולא למעלה מזה כנודע, ובאכילה היא המשכת שפע מאח"פ ובכך היה אסור לכוין כוונת אכילה שהיא נגדיית לסדר הזמנים, וכמו קושית הפת"ע ז"ל כאן דפ"ד סוע"ב ע"ש. ומה שתירץ לקושייתו שהוא לבחינת הימים לכאורה אין תירוץ זה עולה יפה לפי דברי הרב סוד ישרים הנ"ל רק לימי העומר, אבל לא לליל פסח לפמ"ש עוד שם על זיווג בשבתות העומר שמותר בהם כי ימי העומר לא נתקנו בסדר הזמנים אלא עיקרם בתיקון הימים אלא שעוסקים בהם כסדר הזמנים לכן יש לנו להתנהג כפי סדר הימים, (ק"ק מכוונות התפי' והמצוות), לא כן בליל פסח שהעיקר בו הוא הזמנים ואין שם המשכה יותר מאבא ואימא עילאין, אם כן אין לכוין כוונת האכילה אפילו לסדר הימים. ואין לומר שהקפידא שאין להמשיך ממה שלמעלה מאבא ואימא הוא המשכת פרצוף החמישי יחידה וכל מה שאינו פרצוף החמישי לית לן בה, הרי כוונת סתם ברכה בעומר תוכיח שאין בה המשכת פרצוף החמישי וכן כל תפילות ימי העומר שאין בהם המשכה מא"א פרצוף החמישי ואפילו פרצוף הנשמה הוא רק חלק אחד בכל יום, ובכ"ז אין לכוין בהם כל ימי העומר כמ"ש רבינו בנה"ש דל"ב ע"ב וג' בארוכה, ומאי שנא ליל פסח. וזהו כוונת הפת"ע

* * *